

บทความเกี่ยวกับการฝึกอบรม

หลักสูตร “การบริหารจัดการ เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”

ณ มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย

จัดทำโดย

สมาชิกกลุ่ม ๖

นายพงศวัฒน์ บุญญาทิพย์

นางสาวช่อประดิษฐ์ เนียมประดิษฐ์

นางสาวกนกรักษ์ น้อยสัมฤทธิ์

นายวีรพงษ์ อินทรภักดี

นางสาวจารุวรรณ สวรรณา

นางสาวนภาพร กุลชน

การฝึกอบรม

หลักสูตร “การบริหารจัดการ เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”

ณ มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย

.....

จากการที่สำนักงานศาลยุติธรรม โดยกองการต่างประเทศ ได้จัดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อรับทุนเข้ารับการศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ ในต่างประเทศ ทำให้ข้าราชการศาลยุติธรรมได้มีโอกาสเปิดหูเปิดตา ได้รับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งทางด้านการยุติธรรม ด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยี รวมถึงด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของต่างประเทศ รวมถึงในครั้งนี้ คณะผู้จัดทำบทความได้มีโอกาสรับทุนฝึกอบรม หลักสูตร “การบริหารจัดการ เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ณ มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย

ในเช้าของวันอาทิตย์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๖ นาฬิกาเศษ (เวลาของประเทศออสเตรเลีย) ซึ่งแตกต่างจากเวลาในประเทศไทยประมาณ ๓ ชั่วโมง คณะผู้เข้ารับการอบรมชุดแรก จำนวน ๓๗ คน ได้เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาติซิดนีย์ ทันทีที่ออกจากอาคารท่าอากาศยานเพื่อขึ้นรถบัสทุกคนในคณะก็รู้สึกทันทีถึงความหนาวเย็น ที่หลายคนยังไม่เคยได้รับมาก่อน เพราะอุณหภูมิขณะนั้นน่าจะอยู่ที่ประมาณ ๖ องศาเซลเซียส จากที่เมื่อวันเสาร์ก่อนเดินทางตอนอยู่ที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย อุณหภูมิอยู่ที่ประมาณ ๓๒ องศาเซลเซียส ทำให้พวกเราทุกคนในคณะต้องรีบหาเสื้อผ้าและอุปกรณ์กันหนาวต่างๆ เท่าที่จะสามารถหาได้ในขณะนั้น นำออกมาสวมใส่กันเป็นพัลวัน และเนื่องจากวันที่ไปถึงเป็นเช้าวันอาทิตย์ ยังไม่มีภารกิจใดๆ ที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ คณะผู้ดูแลและไกด์นำเที่ยวจึงพาพวกเราไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับต้นๆ ของออสเตรเลียและเมืองซิดนีย์ คือ โอเปร่าเฮาส์ หรือโรงอุปรากรซิดนีย์ (Sydney Opera House) และสะพานซิดนีย์ฮาร์เบอร์ (Sydney Harbour Bridge) ซึ่งทำให้พวกเราทุกคนในคณะรู้สึกตื่นเต้นประทับใจเป็นอย่างยิ่ง

หลังจากนั้นในช่วงบ่าย คณะของเราจึงได้เข้าพัก ณ โรงแรมเซอรอตัน ออน เดอะพาร์ค ซึ่งถือว่าเป็นโรงแรมระดับห้าดาว (แต่ไกด์ของเราบอกว่าน่าจะสี่ดาว) ซึ่งตั้งอยู่ย่านใจกลางเมืองหรือย่านธุรกิจของเมืองซิดนีย์ ซึ่งด้านหน้าโรงแรมจะเป็นสวนสาธารณะ และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ หลายที่ด้วยกัน และในเย็นวันนั้นเอง พวกเราชาวคณะที่ไปถึงก่อนเป็นชุดแรก ก็ได้เดินชมเมืองกันอย่างสนุกสนาน รวมถึงบางคนก็ได้เริ่มจับจ่ายใช้สอยกันบ้างแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์กันหนาวที่หลายคนเตรียมมาไม่พอนั่นเอง

รุ่งขึ้นในเช้าวันจันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ พวกเราทุกคนตื่นแต่เช้าเพื่อเตรียมตัวเข้ารับ การอบรมเป็นวันแรก ณ มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากโรงแรมที่พักมากนัก โดยใช้เวลาในการนั่งรถประมาณ ๑๐ - ๑๕ นาทีเท่านั้น ก็ถึงมหาวิทยาลัยแล้ว และทุกๆ ที่เป็นมหานครที่ใหญ่และมีประชากรมากอันดับต้นๆ ของโลก แต่ดูเหมือนว่าการจราจรค่อนข้างคล่องตัว ไม่เห็นสภาพการจราจรที่ติดขัดเหมือนกรุงเทพฯ ของเรา

ออสเตรเลีย หรือชื่อทางการ คือ เครือรัฐออสเตรเลีย (Commonwealth of Australia)

ออสเตรเลียเป็นประเทศหนึ่งในเครือจักรภพอังกฤษ ตั้งอยู่ในซีกโลกใต้ ระหว่างมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นทวีปที่มีขนาดเล็กที่สุดในโลกแต่เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก และได้รับการจัดอันดับว่าเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๖ ของโลก ขนาดพื้นที่ราว ๗.๗ ล้านตารางกิโลเมตร เป็นประเทศที่มีพื้นที่

กว้างใหญ่เป็นอันดับที่ ๖ ของโลก ซึ่งมีเนื้อที่ใหญ่กว่าประเทศไทยประมาณ ๑๕ เท่า ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยสูง อีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีความสวยงามและมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย จึงทำให้ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาติจากหลากหลายมุมโลกให้ความสนใจเดินทางมายังดินแดนแห่งนี้ โดยออสเตรเลียแบ่งออกเป็น ๖ รัฐ และเขตปกครองตนเอง ๒ เขต ได้แก่

รัฐนิวเซาท์เวลส์ (New South Wales)

เมืองหลวง คือ Sydney รัฐนี้มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด มีชาวไทยและนักศึกษาไทยมากที่สุดด้วย เป็นรัฐที่มีการพัฒนาทางอุตสาหกรรมมากที่สุด

ในออสเตรเลีย ซิดนีย์เป็นเมืองที่คึกคักเต็มไปด้วยสีสันมีชีวิตชีวา สัญลักษณ์ของเมืองคือ โอเปร่าเฮาส์ (Opera House) และสะพานข้ามอ่าวซิดนีย์ (Sydney Harbour Bridge)

รัฐวิกตอเรีย (Victoria) เมืองหลวง คือ Melbourne รัฐนี้ได้ชื่อว่า Garden State เนื่องจากมีสวนสาธารณะมากกว่ารัฐอื่น เป็นเมืองเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับสอง เป็นศูนย์กลางด้านศิลปะและเป็นที่ตั้งหอศิลป์ (National Gallery of Victoria) ที่ตั้งของศูนย์แสดงคอนเสิร์ต (Melbourne Concert Hall) ที่มีระบบเสียงที่ดีที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง

รัฐควีนส์แลนด์ (Queensland) เมืองหลวง คือ Brisbane ควีนส์แลนด์เป็นรัฐใหญ่อันดับ ๒ ได้ชื่อว่าเป็นรัฐแห่งแสงแดด (Sunshine State) ที่นี่มีแนวปะการังที่ยาวที่สุดในโลก ซึ่งได้รับการยกย่องเป็นมรดกของโลกชื่อ Great Barrier Reefs มีป่าดงดิบและป่าชื้นเขตร้อนที่อุดมสมบูรณ์

รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (Western Australia) เมืองหลวง คือ Perth เป็นรัฐที่มีพื้นที่มากที่สุด อุดมสมบูรณ์ด้วยเหมืองแร่และแร่ทองคำ มีชายฝั่งทะเลยาวถึง ๑๒,๕๐๐ กิโลเมตร อาชีพสำคัญของประชากรคือ การทำประมงและทำเหมืองแร่ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งผลิตเพชรได้มากเป็นอันดับสามของโลก เพิร์ธเป็นเมืองที่สะอาด สวยงาม และอยู่ใกล้ประเทศไทยมากที่สุด ใช้เวลาในการเดินทางเพียง ๖ ชั่วโมงครึ่ง มีเวลาต่างกับประเทศไทยเพียง ๑ ชั่วโมงเท่านั้น

รัฐเซาท์ออสเตรเลีย (South Australia) เมืองหลวง คือ Adelaide ครั้งหนึ่งเมืองนี้ได้ชื่อว่าเป็น "เมืองแห่งเทศกาล" เนื้อที่ส่วนใหญ่จะแห้งแล้ง มีพื้นที่เกษตรกรรมเพียง ๑๐% ภูมิอากาศไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกแต่เป็นแหล่งผลิตเหล้าไวน์ชั้นเยี่ยม

รัฐแทสมเนีย (Tasmania) เมืองหลวง คือ Hobart เป็นรัฐที่เล็กที่สุด ลักษณะเป็นเกาะ ตั้งอยู่ห่างจากรัฐวิกตอเรียแผ่นดินใหญ่ประมาณ ๒๔๐ กิโลเมตร มีอากาศหนาวที่สุด สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาและที่ราบสูงทิวทัศน์สวยงามยิ่ง จนได้รับการขนานนามว่าเป็นสวิตเซอร์แลนด์ของออสเตรเลีย ที่นี่เป็นเมืองสงบ ค่าครองชีพและค่าเล่าเรียนถูก เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแทสมเนีย (University of Tasmania)

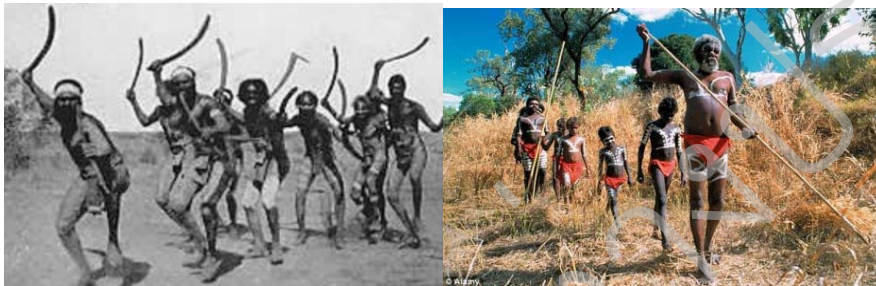
เขตปกครองตนเอง ๒ เขต คือ

Australian Capital Territory เมืองหลวง คือ Canberra และเป็นเมืองหลวงของประเทศ และ Northern Territory เมืองหลวง คือ Darwin

ตราแผ่นดินของออสเตรเลีย

ความเป็นมาของประเทศออสเตรเลีย ประเทศออสเตรเลียแต่เดิมเป็นแผ่นดินของชนเผ่าพื้นเมืองที่เรียกว่าชนเผ่า "อบอร์ริจิน" ซึ่งชนเผ่านี้อาศัยอยู่บนเกาะออสเตรเลียมาเป็นระยะเวลากว่า ๕๐,๐๐๐ ปี ชนเผ่าอบอร์ริจินแต่เดิมดำรงชีวิตด้วยการล่าสัตว์และหาอาหารทะเล ปัจจุบันมีศิลปะของชาวอบอร์ริจินที่งดงามและยังคงหลงเหลือให้เห็นตามพิพิธภัณฑสถานและสถานที่อนุรักษ์ทั่วไป

บูมเมอแรง

เป็นอาวุธประจำตัวใช้ในการล่าสัตว์

เมื่อเวลาผ่านไปการดำรงชีวิตของชนเผ่าอบอร์ริจินก็เปลี่ยนไป เมื่อมีชาวต่างชาติมากมายที่เดินเรือเข้ามาบนเกาะออสเตรเลีย ไม่ว่าจะเป็นเรือสำเภาจีน, โปรตุเกส, ฝรั่งเศส และอังกฤษ การเปลี่ยนแปลงของออสเตรเลียเริ่มขึ้นเมื่อครั้งที่กัปตัน เจมส์ คุก จากประเทศอังกฤษได้เดินทางเข้ามายังออสเตรเลียฝั่งทางรัฐ New South Wales จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ชาวอังกฤษเริ่มเดินทางมายังเกาะออสเตรเลีย เมื่อตอนบ่ายของวันที่ ๒๖ มกราคม ๑๗๘๘ มีเรือเดินสมุทร ๑๑ ลำ มาเทียบท่าและทอดสมอที่ Sydney Cove ฝั่งทะเลด้านหนึ่งของนครซิดนีย์ ปัจจุบัน คือ ย่าน The Rocks แต่การมาเยือนของเรือเดินสมุทรครั้งนี้กลับไม่น่ายินดีเท่าที่ควร เมื่อผู้โดยสารในเรือทั้งหมด คือ นักโทษและทหารผู้คุมของรัฐบาลอังกฤษที่มีความคิดจะใช้เกาะออสเตรเลียแห่งนี้เป็นที่ขังนักโทษ ซึ่งในเวลาต่อมามทหารและนักโทษจากอังกฤษทั้งหมดได้เริ่มสร้างเมืองจากความรู้ของชาวยุโรปที่เดินทางมายังเกาะออสเตรเลีย โดยไม่สนใจชนพื้นเมืองชาวอบอร์ริจินที่อาศัยอยู่มานานแสนนาน จนทำให้ชาวอบอร์ริจินบางคนติดโรคจากชาวยุโรปที่เดินทางเข้ามา อีกทั้งยังถูกคุกคามด้วยความพลุกพล่านและเทคโนโลยี จึงทำให้ชนพื้นเมืองเริ่มย้ายถิ่นฐานออกไปอยู่นอกเมืองห่างไกลจากเมืองที่ชาวอังกฤษกำลังสร้างให้เป็นนครที่ยิ่งใหญ่และสวยงาม

ในช่วงหลังทศวรรษที่ ๑๘๕๐ เป็นต้นมาออสเตรเลียก็มีการพัฒนามากขึ้นในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ คมนาคม ความเป็นอยู่ ทั้งการทำมาหากิน ที่อยู่อาศัยและการศึกษาของประชาชน รวมทั้งความมั่นคงของประเทศ จนภายหลังได้สร้างชาตินิยมและความรักชาติที่เพิ่มมากขึ้นในชาวออสเตรเลีย ซึ่งนำไปสู่ความเป็นออสเตรเลีย (Australianism) เกิดศิลปะ วรรณกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์และการสร้างบุคลิกภาพของชาวออสเตรเลีย ออสเตรเลียได้รับผลกระทบจากสงครามโลกจึงต้องส่งคนจำนวนมากเข้าร่วมแต่ก็ทำให้เป็นที่รู้จักของชาวโลก ความเป็นชาตินิยมได้เพิ่มพูนในชาวออสเตรเลียทำให้เกิดความ

ต้องการในการรวมชาติ จนท้ายที่สุดก็ได้สถาปนาเครือรัฐออสเตรเลียในปี ๑๙๐๑ ที่เป็นสหพันธรัฐปกครอง โดยระบอบประชาธิปไตยมีกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญเป็นประมุข นับเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้ออสเตรเลียเป็น ประเทศในทุกวันนี้

การค้นพบทองคำเมื่อปี ค.ศ.๑๘๕๑ ทำให้มีชาวจีนจำนวนมากส่วนใหญ่จากเมืองกวางตุ้งและผู้คน จากทั่วโลกหลั่งไหลอพยพเข้ามาในประเทศออสเตรเลียเพื่อแสวงโชค การแข่งขันเข้าพื้นที่เพื่อขุดทองทำให้เกิดความตึงเครียด การประท้วง การจลาจลในหลายที่ จนกระทั่งนำไปสู่ข้อจำกัดในการเข้าเมืองและการ เรียกเก็บภาษีการอยู่อาศัยจากชาวจีนในรัฐวิกตอเรียเมื่อ ค.ศ.๑๘๕๕ และตามด้วยรัฐนิวเซาท์เวลส์ในปี ค.ศ.๑๘๖๑ ระหว่างปี ค.ศ.๑๘๗๕ - ๑๘๘๘ กลุ่มรัฐและดินแดนที่ยังไม่รวมกันเป็นประเทศออสเตรเลียได้ออกกฎหมายการเข้าเมืองของจีน ส่วนชาวเอเชียที่ได้ตั้งรกรากก่อนการออกกฎหมายมานั้นยังคงได้รับ สิทธิเท่าเทียมกับพลเมืองผิวขาวอื่นๆ และต่อมาได้มีการพยายามเพิ่มข้อจำกัดคนเข้าเมืองนี้ไปสู่คนสีผิว ทั้งหมดผ่านการออกกฎหมาย

White Australia policy เป็นนโยบายของรัฐบาลออสเตรเลียในอดีตระหว่าง ค.ศ. ๑๙๐๑ - ค.ศ. ๑๙๗๓ ที่ปิดกั้นคนสีผิวไม่ให้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในออสเตรเลีย ปัจจัยที่ทำให้เกิดนโยบาย คือ ยุคตื่นทอง ปัญหาแรงงานจากการเติบโตของอุตสาหกรรมน้ำตาล ความเป็นชาตินิยมของออสเตรเลียสร้าง บรรยากาศของการกีดกันทางสีผิวในช่วงครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ ซึ่งนำมาสู่การออก Immigration Restriction Act ๑๙๐๑ พระราชบัญญัติจำกัดการเข้าเมือง อันเป็นกฎหมายฉบับแรกๆ ของรัฐสภาออสเตรเลีย ภายหลังจากการรวมรัฐต่างๆ ขึ้นเป็นประเทศออสเตรเลีย กฎหมายฉบับนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นของนโยบายไวต์ ออสเตรเลียโดยรัฐบาลกลาง จนถึงสงครามโลกครั้งที่สองได้มีกฎหมายฉบับอื่นที่รัฐสภาออกมาเพิ่มเติมอีก เพื่อสนับสนุนนโยบายนี้

นโยบายไวต์ออสเตรเลียค่อยเสื่อมคลายลงไปเป็นลำดับหลังสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง เริ่มต้น จากการสนับสนุนให้ชาวยุโรปผิวขาวที่มีเชื้อชาวอังกฤษเข้ามาตั้งถิ่นฐานในออสเตรเลียและตามด้วยคนที่มีได้ มีผิวขาวในที่สุดตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๗๓ นโยบายไวต์ออสเตรเลียได้หมดสภาพในทางปฏิบัติโดยสมบูรณ์ และ ในปี ๑๙๗๕ รัฐบาลได้ออกกฎหมาย Racial Discrimination Act ๑๙๗๕ (พ.ร.บ.การแบ่งแยกทางเชื้อชาติ) อันทำให้การกีดกันคนโดยอาศัยเกณฑ์ทางเชื้อชาติเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ปัจจุบันออสเตรเลียใช้นโยบาย “พหุวัฒนธรรม (Multiculturalism policy)” ที่เปิดกว้างมากขึ้นสำหรับการเข้าเมืองของชาวต่างชาติ โดย หลายคนใช้คำแทนสังคมออสเตรเลียว่า “melting Pot” เพราะเป็นที่ๆ คนกว่า ๒๐๐ เชื้อชาติอาศัยอยู่ใน ออสเตรเลีย

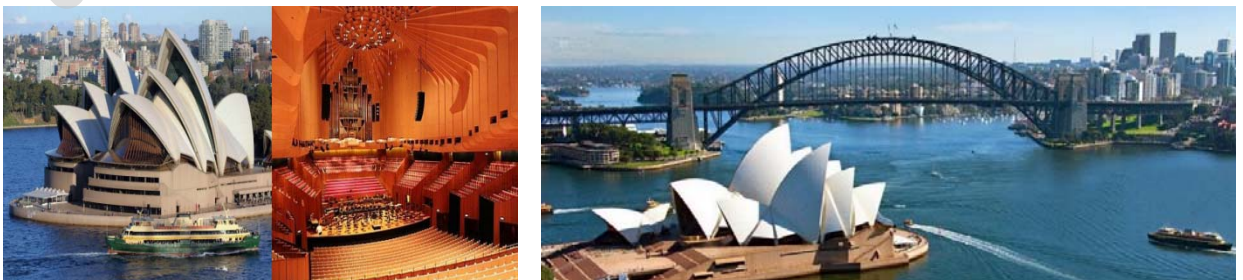
จนมาถึงวันนี้ประเทศออสเตรเลียได้เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก และเมืองที่เคยเป็นสถานกักกันนักโทษได้เป็นเมืองที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและมีความสวยงามเมืองหนึ่งของโลก เมืองแห่งนี้ปัจจุบันคือ "นครซิดนีย์" ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศออสเตรเลีย ส่วนชาวบอร์ริจินโดยมากที่ยังหลงเหลืออยู่ก็ใช้ชีวิตอยู่ในฝั่งทางตะวันตกของประเทศ และกระจายอยู่ทั่วไปตามรัฐต่างๆ ของประเทศออสเตรเลีย

Sydney เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศออสเตรเลีย อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการเงินและเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ถึงแม้ซิดนีย์จะไม่ใช่มืองหลวงของประเทศ แต่ซิดนีย์เป็นนครที่มีชื่อเสียงก้องโลก และมีความเป็นสีสันที่น่าดึงดูดให้นักท่องเที่ยว จากทั่วทุกมุมโลกเดินทางมาเยี่ยมชมความงดงามของนครซิดนีย์ด้วยตัวเอง

นครซิดนีย์ยังเป็นศูนย์รวมแหล่งช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนมที่ขึ้นชื่อและอาหารนานาชาติหลากหลายชนิด เป็นที่ตั้งของโอเปร่าเฮาส์หรือโรงอุปรากรซิดนีย์ (Sydney Opera House) ที่เป็นสัญลักษณ์เด่นของเมือง เป็นหนึ่งในสิ่งก่อสร้างสมัยใหม่ที่รู้จักกันดีทั่วโลก ออกแบบโดยสถาปนิกชาวเดนมาร์ก ถือเป็น

Landmark ที่สำคัญของนครซิดนีย์และถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของประเทศออสเตรเลีย โดยซิดนีย์โอเปร่าเฮาส์ ตั้งอยู่บริเวณปากอ่าวซิดนีย์ นครซิดนีย์ รัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย องค์การยูเนสโก(UNESCO) ได้ขึ้นทะเบียนให้โรงอุปรากรซิดนีย์เป็นมรดกโลกในปี ค.ศ. ๒๐๐๗

สะพานซิดนีย์ฮาร์เบอร์(Sydney Harbour Bridge) เป็นสะพานระนาบเดี่ยวที่ใหญ่ที่สุดในโลก สร้างขึ้นในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำในทศวรรษ ๑๙๓๐ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความหวัง เปิดใช้ในปี ค.ศ. ๑๙๓๒ และถือเป็น Landmark ที่สำคัญของนครซิดนีย์และถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของประเทศออสเตรเลีย เคียงคู่กับซิดนีย์โอเปร่าเฮาส์ (Sydney Opera House) คุณสมบัติอันเป็นเอกลักษณ์ของเมือง Sydney คือ ชายหาดมากมายในเขตชานเมืองตามแนวชายฝั่งของเมือง ซึ่งแต่ละแห่งมีเสน่ห์และลักษณะที่แตกต่างกัน ท่าเรือ Sydney Harbour จะแบ่งเขตเมืองระหว่างเหนือกับใต้และมีชายหาดตามแนวท่าเรือที่ได้รับความนิยมอย่างมาก สภาพอากาศที่อยู่สบาย ประชากรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีเสน่ห์ดึงดูดของเมือง Sydney เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพลิดเพลินกับกิจกรรมทางวัฒนธรรมและอาหารการกินอันหลากหลาย ทั้งยังเป็นเมืองที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดของโลกในด้านคุณภาพชีวิต โดยได้รับการโหวตให้เป็น “เมืองที่ดีที่สุดในโลก” โดยผู้อ่านนิตยสาร Travel & Leisure และ Conde Nast Traveler ซึ่งได้รับการสำรวจในด้านคุณภาพชีวิตเป็นผลจากคุณภาพอากาศและน้ำ ความงดงามของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ

UNSW
AUSTRALIA

ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัย

University of New South Wales (UNSW)

ตั้งอยู่ที่นครซิดนีย์ รัฐนิวเซาท์เวลส์ ก่อตั้งในปี ค.ศ.๑๙๔๙

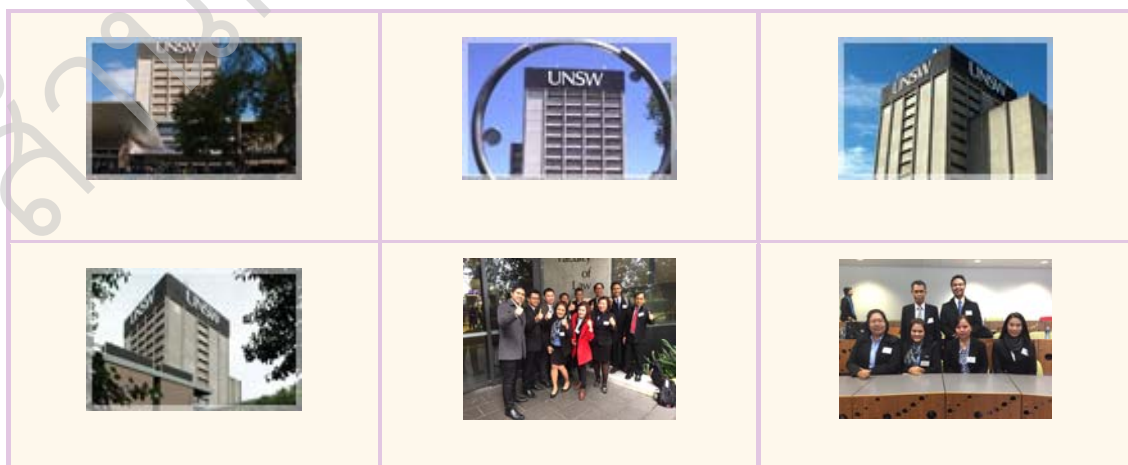
วิทยาเขตหลักของ UNSW ตั้งอยู่ที่เมือง Kensington ห่างจากใจกลางเมือง Sydney ๗ กิโลเมตร วิทยาเขตที่สำคัญแห่งอื่นๆ ได้แก่ วิทยาลัยวิจิตรศิลป์ในชานเมือง Sydney ที่เมือง Paddington และ UNSW Canberra ที่ Australia Defence Force Academy เป็นหนึ่งใน ๑๐๐ มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก โดดเด่นทางด้านการวิจัยที่มีชื่อเสียงและมีหลักสูตรการสอนอยู่ในระดับชั้นนำของประเทศออสเตรเลียเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้ง Group of Eight Go ๘ ซึ่งเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นด้านการวิจัยของประเทศออสเตรเลียและเป็นสมาชิกของกลุ่มความร่วมมือนานาชาติ Universitas ๒๑

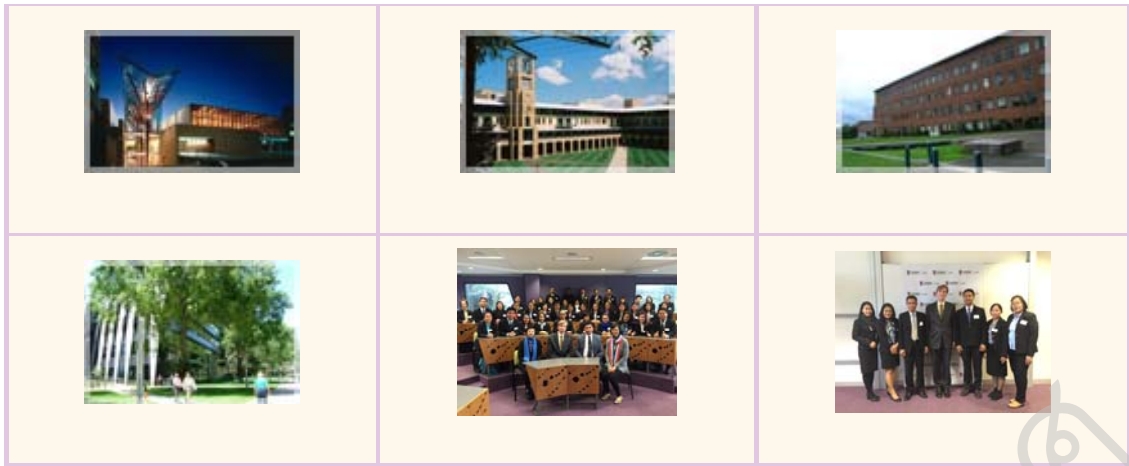
มีประชากรนักศึกษาที่มีความหลากหลายมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศออสเตรเลีย ด้วยจำนวนนักศึกษานานาชาติ ๑๓,๐๐๐ คน ที่มาจากกว่า ๑๒๐ ประเทศทั่วโลก

เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีมากกว่า ๓๐๐ หลักสูตร และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ๖๐๐ หลักสูตร มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนการวิจัยอันมีนวัตกรรมในหลากหลายสาขา ด้วยการเปิดสอนหลักสูตรการวิจัยเกือบ ๑๐๐ หลักสูตรในหลากหลายสาขาวิชา มหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกของ ๑๕ ศูนย์วิจัยร่วม และมีความร่วมมือกับสถาบันวิจัยทางการแพทย์หลายแห่ง ทุกหลักสูตรได้รับการออกแบบและดำเนินการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาของตนเอง

มีการสำรวจพบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก UNSW ได้ทำงานในตำแหน่งซีอีโอในบริษัทชั้นนำของประเทศออสเตรเลียมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในอันดับ ๖๐ ของมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก มีชื่อเสียงทางด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและการวิจัยที่มีคุณภาพระดับโลก และจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกโดย QS ประจำปี ๒๐๑๓ หรือ Quacquarelli Symonds Ltd. QS World University Rankings ซึ่งเป็นสถาบันการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจัดให้ UNSW อยู่ในอันดับที่ ๕๒ UNSW เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของโลกที่ได้รับคะแนน ๕ ดาวบวกโดย QS Intelligence Unit ในปี ๒๐๑๒ และ ๒๐๑๓ และเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยเพียง ๒ แห่งของประเทศออสเตรเลียที่ได้รับคะแนนสูงสุดระดับ ๕ ดาวในคู่มือแนะนำมหาวิทยาลัยดีเด่นจากดัชนีวัดความสามารถในการดำเนินงานทำ เงินเดือนเริ่มต้น และผลสำเร็จของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ในอันดับที่ ๒๔ ของโลกในด้านชื่อเสียงที่มีต่อผู้จ้างงานจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกโดย QS ประจำปี ๒๐๑๓ เป็นที่ยอมรับทั่วโลกในด้านการสอนอันล้ำสมัย ความสัมพันธ์ที่ตึกกับภาคอุตสาหกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกอันทันสมัย ผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นที่ต้องการของผู้จ้างงาน โดยได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเฉลี่ยสูงที่สุดในบรรดามหาวิทยาลัยในรัฐนิวเซาท์เวลส์ จากผลการสำรวจผู้สำเร็จการศึกษาออสเตรเลีย ประจำปี ๒๐๑๒ นับเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกอย่างแท้จริง นอกเหนือจากการเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพโดยรวมในเวทีโลกแล้ว UNSW ยังมีความเป็นเลิศในรายสาขาวิชาเช่นกันโดยมี ๑๖ สาขาวิชาที่อยู่ใน ๕๐ อันดับแรกของโลก รวมถึงสาขาการบัญชีและการเงินที่อยู่ใน ๑๐ อันดับแรกของโลก (ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกรายสาขาวิชาโดย QS ประจำปี ๒๐๑๔) มี ๙ คณะวิชาที่มีชื่อเสียง ได้แก่ คณะวิชาศิลปศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิชาธุรกิจออสเตรเลีย สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง วิทยาลัยวิจิตรศิลป์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ UNSW@ADFA (โรงเรียนนายร้อยกลาโหมออสเตรเลีย)

ในส่วน of คณะวิชานิติศาสตร์ของ UNSW อยู่ในอันดับที่ ๑๔ ของโลก เป็นผู้นำในการศึกษาและการวิจัยด้านกฎหมายอันก้าวหน้าและเข้มงวดของประเทศออสเตรเลีย เคยมีนักศึกษาไทยผู้ได้รับทุน Endeavour Awards ประจำปี ๒๕๔๙ (ทุนรัฐบาลออสเตรเลีย) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านกฎหมาย ณ มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ นครซิดนีย์ และได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งใน ๒๔ ผู้นำเสนอผลงานวิจัยทางด้านกฎหมายในงานสัมมนาบัณฑิตด้านกฎหมายแห่งชาติประจำปี ๒๕๕๓ ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียด้วย

วิชาชีพกฎหมายและองค์กรควบคุมวิชาชีพกฎหมายในออสเตรเลีย

ในประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่ปกครองแบบสหพันธรัฐ(Federation) โดยแบ่งการปกครองออกเป็น ๖ รัฐได้แก่ นิวเซาท์เวลส์ (New South Wales) ควีนส์แลนด์ (Queensland) วิกตอเรีย (Victoria) ออสเตรเลียตะวันตก (South Australia) และทาสมาเนีย

เนื่องการเป็นการปกครองในรูปแบบสหพันธรัฐทำให้ระบบกฎหมายในแต่ละรัฐมีความแตกต่างกันไปตามสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามทุกมลรัฐต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลางด้วยเหตุนี้เองวิชาชีพกฎหมายและองค์กรต่างๆ ที่ควบคุมวิชาชีพในแต่ละมลรัฐจึงได้มีความแตกต่างกัน

วิชาชีพกฎหมาย

ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายได้แก่ ทนายความ อัยการ ผู้พิพากษา สำหรับอัยการและผู้พิพากษา ได้รับการคัดเลือกจากทนายความที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์

การเข้าสู่วิชาชีพทนายความในรัฐนิวเซาท์เวลส์ต้องผ่านหลักสูตรปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์ โดยในมหาวิทยาลัยจะกำหนดหลักสูตรให้ต้องเรียนวิชาเอกสาขาอื่นควบคู่กับสาขากฎหมายอีกหนึ่งใบ เช่น สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้บัณฑิตกฎหมายที่จบออกไปมีความรู้และประสบการณ์หลากหลายสาขาวิชาชีพไม่เฉพาะความรู้ทางกฎหมายเท่านั้น ทำให้การเรียนปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์ต้องใช้เวลาเรียนถึง ๖ ปี เท่ากับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์

เมื่อเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรีนิติศาสตร์แล้วต้องผ่านการฝึกงานที่สำนักงานทนายความต่างๆ วิชาชีพทนายความในรัฐนิวเซาท์เวลส์ สามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทได้แก่ ทนายให้คำปรึกษา (Solicitor) ทนายว่าความ (Barrister) โดยอาชีพทนายความจะเริ่มจากการให้คำปรึกษา (Solicitor) ก่อนหากมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ผ่านการฝึกอบรมเพียงพอแล้วจะได้เลื่อนระดับเป็นทนายว่าความ (Barrister)

ประเทศออสเตรเลียใช้ระบบกฎหมายแบบคอมมอนลอว์ เป็นระบบกฎหมายที่พัฒนาขึ้นโดยผู้พิพากษาผ่านการตัดสินคดีของศาล สำหรับคดีบางประเภทต้องใช้ระบบลูกขุน ทำให้บทบาทของทนายความมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมายหรือกฎหมายลายลักษณ์อักษร

ในระบบความคอมมอนลอว์ เป็นระบบไต่สวน ทนายความมีหน้าที่ช่วยเหลือศาลค้นหาความจริง ทั้งนี้ไม่ว่าเป็นทนายความฝ่ายโจทก์หรือจำเลย ส่วนในระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรบทบาทของทนายความจะเน้นไปในทางช่วยเหลือคู่ความมากกว่าบทบาทในการช่วยผู้พิพากษาค้นหาความจริง ด้วยเหตุดังกล่าวผู้ประกอบวิชาชีพทนายความในประเทศออสเตรเลียต้องเป็นบุคคลที่คุณธรรมในวิชาชีพสูง ซึ่งทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคมมากกว่าวิชาชีพอื่นๆ

ด้วยเหตุที่ทนายความต้องรักษาคุณธรรมในวิชาชีพนี้เอง ทนายความที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์การทำงานจะได้รับเลือกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาหรืออัยการในอนาคตต่อไป ซึ่งต่างกับประเทศไทยและอีกหลายประเทศที่ต้องผ่านระบบการสอบแข่งขัน

สำหรับอัยการและผู้พิพากษาต้องได้รับการคัดเลือกจากทนายความ นอกจากมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์การทำงานแล้ว ยังต้องพิจารณาจากความประพฤติและประวัติการทำงานที่ต้องมีโดดเด่นในทุกด้าน โดยกระทรวงยุติธรรมจะทำหน้าที่ติดตามรวบรวมรายชื่อทนายความที่มีคุณลักษณะดังกล่าว เพื่อเสนอชื่อให้ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาหรืออัยการ ทำให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอัยการหรือผู้พิพากษามักจะมีอายุค่อนข้างมาก สำหรับผู้พิพากษามักจะเริ่มที่อายุ ๔๐ ปี โดยผ่านประสบการณ์ด้านกฎหมายและการว่าความในศาลมาตลอดระยะเวลาการทำงานที่ อีกทั้งต้องเป็นผู้มีคุณธรรมในวิชาชีพอย่างสูงเป็นที่ยอมรับในสังคมและดำรงตนดี ไม่มีประวัติต่างพร้อย แม้แต่ในเรื่องเล็กน้อย เช่น การหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าใบสั่งหากทำผิดกฎหมายจราจรก็ตาม

โดยเหตุนี้ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพกฎหมายในประเทศออสเตรเลีย ไม่ว่าจะเป็นทนายความ อัยการ ผู้พิพากษา จึงได้รับการยอมรับนับถือในสังคมอย่างสูง แต่อย่างไรก็ตามนอกจากผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพกฎหมายจะมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมเป็นผู้ดำรงตนดีแล้วก็ตาม ก็ต้องผ่านฝึกอบรมและประเมินผลอย่างเข้มงวดไม่ว่าจากภายในหรือภายนอกหน่วยงาน ทำให้ต้องมีองค์กรที่ควบคุมวิชาชีพดังกล่าวเพื่อติดตาม ตรวจสอบการทำงานของบุคคลในวิชาชีพกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์กรควบคุมวิชาชีพกฎหมายในออสเตรเลีย

ในประเทศออสเตรเลีย รัฐนิวเซาท์เวลส์ มีองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมาย เป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นโดยกระทรวงยุติธรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ มีหน้าที่กำกับดูแลเรื่องใบอนุญาตการเป็นทนายความ โดยจะมีการจัดอบรมประเมินผลให้กับผู้ที่มีใบอนุญาตว่าความ ซึ่งจะออกหนังสือรับรองหากสำหรับผู้ผ่านการอบรมให้ทำหน้าที่ทนายความไม่ว่าเป็นทนายความรับปรึกษาคดี (Solicitor) หรือ

ทนายความว่าความในศาล (Barrister) รวมทั้งมีบทบาทในการรับเรื่องร้องเรียนหากทนายความมีความประพฤติไม่เหมาะสม ซึ่งทำให้อาจถูกพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตว่าความได้ ดูแล้วมีบทบาทคล้ายกับเนติบัณฑิตยสภาหรือสภาทนายความในประเทศไทย

เนื่องจากในประเทศออสเตรเลียผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพกฎหมายต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตร์ซึ่งมหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีระยะเวลาการเรียนการสอนถึง ๖ ปี และต้องฝึกงานที่สำนักงานทนายความอีกระยะหนึ่ง ทั้งยังต้องได้รับการรับรองจากองค์กรที่ควบคุมวิชาชีพกฎหมายในรัฐนิวเซาท์เวลส์ จึงจะเข้าสู่วิชาชีพกฎหมายได้ ทำให้วิชาชีพกฎหมายเป็นวิชาชีพที่ทำรายได้สูงที่สุดอาชีพหนึ่งในประเทศออสเตรเลีย ยังเป็นผลให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในศาลไม่ว่าจะเป็นค่าปรึกษา ค่าว่าความ ค่าปฎิการต่างๆ มีอัตราที่สูงมากเมื่อเทียบกับประเทศในเอเชีย

ระบบศาลในประเทศออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลีย เป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นต้นธารในการรักษาหลักนิติธรรม เป็นประชาธิปไตยระบอบกษัตริย์ รัฐธรรมนูญที่เป็นรูปแบบจริงๆ ของประเทศออสเตรเลียได้ตราขึ้นในปี ๒๔๔๓ และหลังจากมีคำพิพากษาของศาลสูงออสเตรเลียคดีที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญคดีหนึ่งระบุว่า หลักการพื้นฐานของรัฐธรรมนูญออสเตรเลีย เป็นเจตนารมณ์ของประชาชนชาวออสเตรเลีย เนื่องมาจากการที่ประชาชนชาวออสเตรเลียได้ลงคะแนนเสียงเป็นประชามติเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญของออสเตรเลียด้วย จึงถือตามกันมาในเวลาต่อมาว่า หลักการพื้นฐานของรัฐธรรมนูญออสเตรเลีย เป็นเจตนารมณ์ของประชาชนชาวออสเตรเลีย สำหรับรัฐธรรมนูญของออสเตรเลียนั้นถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีอายุยืนนานลำดับที่หกของโลก รองจากรัฐธรรมนูญจารีตประเพณีของสหราชอาณาจักร รัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรของสหรัฐอเมริกา สวิตเซอร์แลนด์ แคนาดา และสวิตเซอร์แลนด์ ระบบกฎหมายของออสเตรเลีย มีวิวัฒนาการที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่มีต้นแบบมาจากระบบกฎหมายของอังกฤษที่เป็นกฎหมายจารีตประเพณี ถือว่าคำพิพากษาของศาลเป็นกฎหมาย ในเวลาต่อๆ มาได้ให้ความสำคัญกับกฎหมายที่ตราโดยรัฐสภาเป็นสำคัญ หากมีปัญหาขัดแย้งกันระหว่างกฎหมายจารีตประเพณีกับกฎหมายที่ตราโดยรัฐสภา จะถือตามกฎหมายที่ตราโดยรัฐสภา ถ้าหากกฎหมายนั้นตราขึ้นโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และเนื่องจากการแบ่งแยกอำนาจระหว่างรัฐสภาสหพันธ์ (รัฐสภาออสเตรเลีย) และรัฐสภาของรัฐและดินแดนที่ปกครองตนเอง จึงจำเป็นที่ต้องมีกรรมการที่เป็นอิสระ เพื่อตัดสินกรณีที่มีปัญหาขัดแย้งระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติของสหพันธ์และของรัฐ กรรมการที่เป็นอิสระมีหน้าที่วินิจฉัยว่ากฎหมายขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ รวมทั้งตัดสินข้อขัดแย้งระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติของสหพันธ์และรัฐ คือศาล ไม่ใช่รัฐสภา

ประเทศออสเตรเลียซึ่งเป็นประเทศในเครือจักรภพของอังกฤษได้รับเอาระบบกฎหมายของประเทศอังกฤษคือ Common Law มาใช้ หลักของกฎหมาย Common Law คือ ถ้อยหลักแนวคำพิพากษาของศาลสูง (Doctrine of Precedent) กฎหมายไม่ได้มาจากการออกโดยฝ่ายนิติบัญญัติ หากแต่มาจากคำพิพากษาของศาลที่ตัดสินจากคดีที่เกิดขึ้นจริง คำพิพากษาถูกบันทึกไว้ใน Law Report ทำให้เกิดหลัก

ถือแนวคำพิพากษาในคดีก่อนๆ ผูกพันศาลให้ต้องตัดสินตามยกเว้นมีการกลับของศาลที่สูงกว่าหรือโดยกฎหมายจากฝ่ายนิติบัญญัติ ระบบคอมมอนลอว์ นั้น ใช้วิธีพิจารณาโดยระบบกล่าวหา มิใช่ระบบไต่สวน โดยคู่ความแต่ละฝ่ายก็จะเล่าเรื่องของตนเอง ผู้พิพากษาทำหน้าที่เหมือนกรรมการในการพิจารณาผู้พิพากษาจะไม่แสวงหาความจริง การเสนอพยานหลักฐานต่างๆในคดีเป็นหน้าที่ของคู่ความและใช้หลัก กฎหมายจารีตประเพณี (Equity and Customary law) ระบบศาลของออสเตรเลียมีศาลหลายระดับ คือ มีศาลสหพันธ์ หรือศาลระดับประเทศ เช่น ศาลสูงออสเตรเลีย ศาลสหพันธ์แห่งออสเตรเลีย ศาลครอบครัวแห่งออสเตรเลีย และศาลแขวง และก็มีศาลแห่งรัฐต่างๆ ออสเตรเลียไม่มีศาลรัฐธรรมนูญทำหน้าที่พิจารณาคดีรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ ศาลทุกศาลจะยึดถือรัฐธรรมนูญเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมาย ประเด็นโต้แย้งเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญสามารถยกขึ้นว่ากล่าวในศาลได้ทุกศาล ศาลสูงสุดที่เป็นผู้พิจารณาชั้นสุดท้ายคือ ศาลสูงแห่งออสเตรเลีย ระบบศาลในประเทศออสเตรเลียจะเป็นดังนี้

ระบบศาลยุติธรรมของประเทศออสเตรเลียแบ่งเป็น ๒ ระบบ คือ

๑.) ศาลแห่งรัฐ (State Court) ในแต่ละรัฐของประเทศออสเตรเลีย จะมีศาลแห่งรัฐตั้งอยู่ทุกรัฐ

- **ศาลชั้นต้น (Inferior Courts)**ทุกรัฐจะมีศาลชั้นต้นซึ่งใช้ Magistrate หรือ Justice of the Peaceเป็นผู้พิพากษา อำนาจศาลเหล่านี้ คือ พิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาเล็กๆ น้อยๆ โดยไม่มีคณะลูกขุน ใช้เวลาพิจารณาพิพากษาคดีเสร็จภายในไม่เกิน ๖ เดือน ได้ถึงร้อยละ ๘๘ และ ที่เหลือเกือบทั้งหมดร้อยละ ๑๖ ใช้เวลาไม่เกิน ๑ ปี

- **ศาลอุทธรณ์ (Intermediate Courts หรือ District Court)** ศาลชั้นกลาง มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาร้ายแรง เป็นการพิจารณาโดยผู้พิพากษาและคณะลูกขุน แต่บางครั้งก็พิจารณาพิพากษาโดยผู้พิพากษาศาลนี้ไม่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาฐานเป็นกบฏ โจรสลัดและฆาตกรรม เนื่องจากเป็นคดีอยู่ในอำนาจของ Supreme Court และมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งทุนทรัพย์ไม่เกิน ๗๕๐,๐๐๐ เหรียญ (เทียบเท่าศาลจังหวัด) และมีหน้าที่พิจารณาคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นด้วยระยะเวลาการพิจารณาพิพากษาคดี คดีอาญาจะเสร็จใน ๑ ปี ส่วนคดีแพ่งจะเสร็จใน ๒ ปี ทุกรัฐยกเว้น Tasmania จะมีศาลระดับกลางระหว่าง Magistrates Courts กับ ศาล Supreme Courts

- **ศาลฎีกา (Supreme Courts)** เป็นศาลสูงสุดของแต่ละรัฐ มีอำนาจพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นและพิจารณาอุทธรณ์จากศาลที่ต่ำกว่า ตามปกติจะพิจารณาคดีอาญาที่ร้ายแรงและคดีแพ่งที่มีทุนทรัพย์สูง

๒.) ศาลสหพันธ์ (Federal Courts)ประกอบด้วย

- **High Court Of Australia** ศาลสูง มีอำนาจในการตีความและบังคับใช้กฎหมาย มีอำนาจพิจารณาว่ากฎหมายใดมีบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มีอำนาจในการพิจารณาคดีอุทธรณ์ของศาลมลรัฐ และคดีครอบครัว พิจารณาคดีเกี่ยวกับการต่างประเทศ เช่น สนธิสัญญาทางการค้า ปัญหาระหว่างรัฐ หรือระหว่างรัฐกับประชาชน คำพิพากษาของศาลสูงถือเป็นบรรทัดฐานทางกฎหมายที่ศาล

ทั่วประเทศต้องปฏิบัติตาม(เทียบเท่าศาลฎีกา) ซึ่งมีประธาน (Chief Justice)และผู้พิพากษา ๖ คนส่วนมาก แต่งตั้งจากผู้พิพากษาของศาลฎีกา หรือ Federal Courtsศาลนี้ตั้งอยู่ที่กรุงแคนเบอร์ราเป็นศาลสูงสุดของประเทศ โดยจะอุทธรณ์ต่อไปศาลอื่นไม่ได้แล้ว

- ศาลสหพันธ์อื่นๆ(Other Federal Courts)ในประเทศออสเตรเลียศาลของรัฐต่างๆ มีอำนาจพิจารณาปัญหาที่เกิดจากกฎหมายของสหพันธ์

- ศาลอาณาเขต (Territory Courts) รัฐสภาแห่งเครือจักรภพก่อตั้งศาลสูงและศาลชั้นต้น ในมณฑลหรืออาณาเขตของออสเตรเลีย

๓.) ศาลพิเศษ (Specialized Courts and Tribunals) นอกจากศาลในระบบปกติแล้ว ยังมีศาลพิเศษ และคณะอนุญาโตตุลาการ Tribunalsซึ่งตั้งขึ้นเพื่อตัดสินปัญหาที่เกิดจากการบริหารงานบางประเภทของรัฐบาลหรือธุรกิจเอกชนบางประเภท

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับกระบวนการยุติธรรมในศาลประเทศออสเตรเลีย

ศาลในประเทศออสเตรเลียเป็นศาลชั้นนำของโลกในด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มช่องทางให้ประชาชนสามารถขอรับบริการจากศาลได้สะดวกยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของศาลมีการอำนวยความสะดวก ยุติธรรมและเผยแพร่ผลงานให้กับสาธารณชนทราบ โดยได้พัฒนายุทธศาสตร์ศาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Court Strategy) รวมถึง การใช้เว็บไซต์ของศาล การประชุมทางไกลโดยส่งข้อมูลด้วยภาพ (Video-conferencing) การพิจารณาหรือการรับฟังพยานหลักฐานผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมถึงระบบการติดตามความเคลื่อนไหวของสำนวนคดีโดยคอมพิวเตอร์เป็นฐาน ซึ่งเรียกว่า เคสแทรก (Casetrack) ศาลได้เปิดให้บริการด้านเอกสาร โดยคู่ความอาจเลือกที่จะนำส่งเอกสาร และชำระค่าธรรมเนียมศาล รวมถึงได้รับเอกสารที่มีการลงลายมือชื่อหรือประทับตรารับเอกสารของศาลสหพันธรัฐผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ระบบเว็บไซต์ของศาลเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอรับบริการ

ในการพัฒนาระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการทำงานของศาลของประเทศออสเตรเลียดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น มีระบบที่นำมาใช้งานอยู่หลายระบบด้วยกัน อาทิเช่น

๑) ระบบรักษาความปลอดภัยในการเข้าสู่ระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์

ระบบรักษาความปลอดภัยในการเข้าสู่ระบบศาลอิเล็กทรอนิกส์เป็นอีกระบบหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการกำหนดรหัสผ่านส่วนตัวให้กับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าใช้บริการได้เป็นการเฉพาะราย โดยผู้ให้บริการสามารถเข้าไปตรวจสอบข้อมูลได้เฉพาะแต่ในคดีที่ตนมีความเกี่ยวข้องเท่านั้น

๒) ระบบการจัดเก็บและเรียกดูข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-filing)

การจัดเก็บและเรียกดูข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือ Electronic Filing System ระบบ e-filing เป็นระบบที่อำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการเอกสารจากรูปแบบกระดาษไปสู่เอกสารในรูปแบบ

อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเอกสารต่างๆ ที่ต้องส่งแก่ศาลสามารถส่งได้โดยไม่ต้องใช้กระดาษ ข้อดีของระบบนี้คือ ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ง่ายต่อการเข้าถึงและสามารถเรียกดูเอกสารได้ตลอดเวลา

๓) ระบบการบริหารจัดการคดี (Case Management Systems)

ระบบนี้ช่วยให้ศาลและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบข้อมูลคดีได้อย่างง่ายดายและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นระบบที่มีความซับซ้อนเนื่องจากเป็นการบริหารจัดการคดีตั้งแต่กระบวนการเริ่มแรกในการฟ้อง การนัดพิจารณาคดี การส่งหมายแก่คู่ความ ตลอดจนกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการจัดเก็บสถิติต่างๆ นอกจากนี้ระบบดังกล่าวยังช่วยบริหารจัดการกระบวนการต่างๆ ที่ซับซ้อนและทำให้การบริหารจัดการคดีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔) ระบบบันทึกเสียง (Voice Recognition)

เทคโนโลยีระบบบันทึกเสียงถูกนำมาใช้ในห้องพิจารณาเพื่อใช้ในการบันทึกกระบวนการพิจารณา ในศาลที่มีการใช้ระบบการบันทึกเสียงที่มีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ผู้จดบันทึกรายงานอีก การบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ในช่วงเวลานั้นจะปรากฏบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ในระหว่างกระบวนการพิจารณา

การบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียมีนโยบายสนับสนุนในการจัดการความหลากหลายของทรัพยากรมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์มีการกำหนดกระบวนการในการสร้างคุณค่าและการยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคลให้มีศักยภาพในองค์กร จัดวางคนให้ดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมในเวลาที่เหมาะสมและเป็นไปตามวัฒนธรรมที่ถูกต้องขององค์กร ทั้งมีกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงาน และการจ้างงานรวมถึงกฎหมายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมกระบวนการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีกระบวนการดังนี้

๑. การวิเคราะห์งาน (Job Analysis)

การวิเคราะห์งานเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่และภาระงาน สิ่งแวดล้อม เครื่องมือ อุปกรณ์ และความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะข้อมูลจากการวิเคราะห์งานสนับสนุนกิจกรรมของการบริหารทรัพยากรมนุษย์

๒. การวางแผนด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Planning)

กระบวนการที่องค์กรได้มีการวางแผนคนให้เหมาะสมกับงานในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น มีส่วนช่วยต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการวางแผนความเท่าเทียมในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓. การรับสมัครและการคัดเลือก (Recruitment and Selection)

- การรับสมัครเป็นกระบวนการสรรหาผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาทดแทนตำแหน่งว่าง

- ขั้นตอนในการคัดเลือก อาจจะรวมถึงการพิจารณาจากใบสมัคร การทดสอบจิตวิทยา การสัมภาษณ์ การตรวจสอบประวัติการรักษาโรค

- การรับสมัครและการคัดเลือกเป็นไปตามระเบียบตามข้อบัญญัติของกฎหมายได้กำหนดการรับสมัครและการคัดเลือก เช่น โฆษณารับสมัครต้องสื่อว่าไม่เลือกปฏิบัติ อีกทั้งใบสมัครและการสัมภาษณ์ต้องไม่แสดงว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ เช่น ให้ระบุเกี่ยวกับอายุ สถานภาพการสมรส ความรับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นต้น

๔. การบริหารค่าตอบแทน (Remuneration Management)

- ค่าตอบแทนที่พนักงานได้รับจากการปฏิบัติงานในองค์กร เงินรางวัล เช่น การปรับเงินเดือน โบนัส เงินพิเศษ เบี้ยเลี้ยง

- ผลประโยชน์ของพนักงานที่ได้รับทางอ้อม ซึ่งไม่ใช่เงินค่าตอบแทน เช่น การเกษียณ ประกันชีวิต การรักษาพยาบาล และการดูแลการเจ็บป่วยระยะยาว

- การส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงาน และการได้รับประโยชน์จากการทำงาน เพื่อเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานพนักงาน

- กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารค่าตอบแทน ได้ระบุเกี่ยวกับความเท่าเทียมของการจ้างงาน และการกำหนดค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ

๕. แรงงานสัมพันธ์ (Workplace Relations)

แรงงานสัมพันธ์มีความเกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลจากรัฐบาล ถือหลักความเสมอภาคระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง โดยใช้แนวทางแรงงานสัมพันธ์เข้ามาใช้ด้วยการปรึกษาหารือ และการเจรจาต่อรองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง หรือองค์การนายจ้างกับสหภาพแรงงาน

๖. อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health and Safety)

มีกฎหมาย Work Health and Safety Act เพื่อป้องกันสิ่งแวดล้อมในการทำงานจากอันตรายทางกายภาพและสภาวะที่ไม่ปกติ โดยส่งเสริมให้มีสุขภาพที่ดีและจัดให้มีโปรแกรมความปลอดภัย และการจัดการความเสี่ยง เพื่อปกป้องลูกจ้างมิให้เกิดอันตรายที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิการของชีวิต โดยกำจัดสิ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงในการทำงาน กำหนดหน้าที่นายจ้าง ลูกจ้าง ส่งเสริมบทบาทสหภาพแรงงานและองค์การนายจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน

๗. การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management)

การประเมินผล จะมีประเมินผลตาม Job Description ซึ่งมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามตำแหน่งงานของพนักงาน โดยการประเมินผลการปฏิบัติงานจะแสดงให้เห็นถึงช่องว่างของทักษะและความรู้ในหน้าที่ตามตำแหน่ง ซึ่งมีความจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาในอาชีพ

๘. การฝึกอบรมและการพัฒนา (Training & Development)

โดยระบบการฝึกอบรมที่จะต้องมีเทคนิควิธีการ ดังนี้

- วิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ภาระงานของแต่ละบุคคลและความจำเป็นขององค์กร
- สำรวจความพร้อมของบุคลากรในการฝึกอบรม
- การสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของการฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนกลับ (Feedback) การสังเกต โปรแกรมส่งเสริมความร่วมมือ
- การโอนถ่ายกลยุทธ์บริหารการฝึกอบรมด้วยตนเอง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน
- การเลือกวิธีการในการพัฒนา เช่น วิธีการฝึกอบรม วิธีการนำเสนอ วิธีการปฏิบัติ วิธีการกลุ่ม
- โปรแกรมการประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อให้เห็นถึงการออกแบบการประเมิน ผลลัพธ์ของการฝึกอบรม และการวิเคราะห์ความคุ้มค่า

การประเมินการฝึกอบรมและพัฒนา

การประเมินการฝึกอบรมและการพัฒนา รวมทั้งการวางแผนอาชีพเพื่อพัฒนาองค์กรสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

- พนักงานตระหนักถึงการพัฒนาตนเอง โดยองค์กรจะปลูกฝังให้เกิดการพัฒนาผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- การวางแผนเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของพนักงาน เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงาน
- การพัฒนาบุคลากรจะต้องมีความสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในสังคม และความต้องการของผู้รับบริการ
- การประเมินผลเพื่อการพัฒนาบุคลากร เป็นการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมและทักษะการสื่อสาร
- การประเมินผลการปฏิบัติงาน ประเมินบุคลิกภาพ และประเมินทักษะที่จำเป็น พร้อมทั้งการทดสอบจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างทีมงานและการพัฒนาความเป็นผู้นำ

ตัวอย่างเครื่องมือการประเมินผลการปฏิบัติงานสมัยใหม่อย่างหนึ่งที่นิยมใช้ได้แก่ การประเมินผลแบบ ๓๖๐ องศา (๓๖๐ Degree Feedback)

การประเมินแบบ ๓๖๐ องศา (๓๖๐ Degree Feedback) เป็นการประเมินโดยคนรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาหรือลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน และหัวหน้างาน เป็นการประเมินที่ให้ความสำคัญกับการประเมินทั้งจากล่างขึ้นบน (upward appraisal) และจากบนลงล่าง (downward appraisal) ซึ่งใช้เป็นที่แพร่หลาย และสามารถใช้วัดองค์ประกอบการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับผู้นำและมนุษย์สัมพันธ์ได้ดีอีกด้วย นอกจากนี้การประเมินนี้ยังได้รับทราบที่คะแนนที่หลากหลายในการประเมินบุคคลมากยิ่งขึ้น สามารถเปิดโอกาสให้มีการวิพากษ์วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ ซึ่ให้เห็นจุดบกพร่อง และการระบุจุดเด่นของตนอีกด้วย สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างพนักงานที่ร่วมกิจกรรมในการประเมิน รวมถึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับ

ผู้บังคับบัญชาอีกด้วย ทำให้มีการสื่อสารที่ดี มีความเชื่อมั่นระหว่างกัน เมื่อมีการประเมินเสร็จแล้วจะมีการ
แจ้งผลประเมินให้ผู้ถูกประเมินทราบ และมีการวิเคราะห์จัดการฝึกอบรมบุคลากรให้เหมาะสมกับแต่ละ
บุคคลตามผลการประเมิน

คณะผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตร “การบริหารจัดการ เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ณ
มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ทุกคน ขอขอบคุณ ท่านอาจารย์คริสโตเฟอร์
(Christopher Lemerrier) ซึ่งเป็นอาจารย์เจ้าของโครงการ ท่านอาจารย์ดาว (Pornsakol Coorey) ซึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่เป็นล่ามประจำโครงการ คุณยุ้ย (Kewadee Srirama) ทำหน้าที่มีคฤหบดีหรือไกด์ประจำคณะ
ที่ได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลคณะของเราทุกคนเป็นอย่างดี ทำให้พวกเราทุกคนรู้สึกประทับใจเป็นอย่างมาก
โดยเฉพาะในความอบอุ่นถ่อมตน ความเป็นกันเอง ความเป็นห่วงเป็นใย ต่อทุกคนในคณะเป็นอย่างดี
จริง ๆ

.....

สำนักการต่างประเทศ